

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Έτησια. . . δρ. 12. — Έξάμηνος. . . δρ. 6

Έν τῷ Έξωτερικῷ εἰς χρυσόν.

ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδὸς Πινακωτῶν 22 α.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΜΑΡΤΙΟΣ 1902 ΤΕΥΧΟΣ ΙΓ'.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗ. Η ζωγραφική ἐν Ἑλλάδι (Ιστορικὴ μελέτη).

ΙΩΑΝΝΑΣ ΔΙΒΑΘΗΝΟΥ. Ἀπὸ τοὺς τελευταίους ἔρω-
τας (Ποιήσεις).

ΤΙΜΟΥ ΜΩΡΑΙΤΙΝΗ. Μενεξέδες (Ποιήσεις).

ΣΤΕΦ. ΖΩΓΡΑΦΙΔΟΥ. Η ἀνάγκη τοῦ ὠραίου (Αἰσθη-
τικὴ μελέτη).

ΔΙΟΝ. ΓΙΓΑΝΤΕ. Η ἀλήθεια (Βαρκαρόλα).

Ν. Γ. ΔΑΕΚΑΡΗ. Τύχαι τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου
κατὰ τὰ ἔτη 1838—1842 (Ιστορικὴ μελέτη).

Μ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ. Αὐτόχειρ (Ποιήσεις).

ΔΙΜΥΛΙΑΣ ΚΟΥΡΤΕΛΗ. Πρόφτασε (Ποιήσεις).

ΑΛΚΥΟΝΟΣ. «Φρύνη» (Αἰσθητικὴ μελέτη).

ΣΤΕΦ. ΜΑΡΤΖΟΚΗ. «Κάιν» (Ποιήσεις).

Δ. Ι. Κ. Η τέχνη κατὰ τὸν Μεσαίωνα (Η τέχνη
ἐν τῇ Δύσει).

Γ. Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ. Θέατρον καὶ δραματικὴ
σχολή.

ΘΕΩΝΗΣ ΠΑΠΠΑ. Καλλιτεχνικὰ χρονικὰ (Η Ἀθά-
ρατος. — Η Δοῦζε περὶ Ριστόρη).

Κ. ΜΟΥΣΙΚΗ.

ΔΑΦΝΙΔΟΣ. Σημειώσεις ἐνὸς μηνός.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ (Ἀρχαιολογία. — Ζωγρα-
φική. — Γλυπτική. — Χαρακτική. — Θέατρον).

ΕΙΚΟΝΕΣ :

Ν. ΓΥΖΗ. Ὁ καπνιστὴς (Φωτοτυπία).

Α. ΓΕΛΒΕΡΤ. Παλλὰς (Ἐπικεφαλία).

LEDERER. Ἀνδριάς Βισμαρκ.

Γ. ΜΠΟΝΑΝΟΥ. Ἀνάγλυφον μνημείου Ἰακωδάτων.

BARRIAS. Ἀνδριάς Οὐγκώ.

Θ. ΡΑΛΛΗ. Λειτουργία (Φωτοτυπία).

Η ΦΡΥΝΗ ἐν Ἐλευσίνι.

C. DE MARLEFF. Jean Hading.

ΜΙΑ ΜΑΘΗΤΡΙΑ.

Φ. ΑΡΙΣΤΕΩΣ. Χορός.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. Καλλιτέχνης Πιερότος.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. — ΤΙΤΛΟΙ. — ΠΡΩΤΟΓΡΑΜΜΑΤΑ (Φ. Ἀ-
ριστέως. — Σ. Σενοπούλου, Κ. Ρωμανίδου κλπ.).

Δ. ΓΑΛΑΝΗ. Η νέα τέχνη (Έξωφυλλον).

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο Γερμανὸς καθηγητὴς κ. Cyssenhardt ἐδημοσίευσεν
πρὸ τινων μηνῶν ἐν τῷ ἐν Βερολίῳ ἐκδιδομένῳ
περιοδικῷ τοῦ διαστήμου Μαξιμιλιανῷ Ἄρδεν : Die
Zukunft (Τὸ μέλλον), ὑπὸ τὸν εἰρωνικὸν τίτλον :
Νεοελληνικὴ σοφία πραγματεῖαν, δι' ἧς κατεφέρθη
κατὰ τῆς παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει προφορᾶς τῆς Ἑλλη-
νικῆς, ὡς ἐπιστημονικῶς σφαλερᾶς. Εἶνε τὸ αἰώνιον
ζήτημα, τὸ ὁποῖον καὶ μετὰ τὴν κλασικὴν περὶ αὐ-
τοῦ συγγραφὴν τοῦ ἡμετέρου σοφοῦ ἐπιστήμονος κ.
Θ. Παπαδημητραπεοῦλου δὲν ἔπαυσε νὰ ἀπασχολῇ
ἐκάστοτε τοὺς ἐπιστήμονας τῶν διαφόρων ἐθνῶν, ἰδίως
δὲ τοὺς Γερμανοὺς. Κατὰ τῆς πραγματείας ταύτης
ἐδημοσιεύθησαν βραδύτερον ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ δύο
ἀπαντήσεις προσερχόμεναι παρὰ τοῦ ἐν Λειψία μο-
νίμως ἐγκατεστημένου ὁμογενοῦς κ. Ἰωάννου Ρί-
ζου καὶ παρὰ τοῦ κ. Ἀγιλλέως Ρόζε, τοῦ παγκοίνως
παρ' ἡμῖν γνωστοῦ φιλέλληρος, καθηγητοῦ τῆς Ἰα-
τρικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Νέα Ὑόρκῃ Πανεπιστημίου.
Δι' ἰσχυρῶν καὶ ἀκαταγωνίστων ἐπιχειρημάτων ἀναι-
ροῦνται παρ' αὐτῶν αἱ γνώμαι τοῦ κ. Κύσσεναρντ,
περὶ οὗ ἐν τέλει τῆς ἀπαντήσεως τοῦ λέγει ὁ κ. Ρόζε
τὰ ἑξῆς : « Ὁ καθηγητὴς κ. Κύσσεναρντ εὕρισκε
γελόιαν τὴν παρὰ τοῖς συγχρόνοις Ἑλλήσιν ἐν χρήσει
προφορὰν τῆς Ἑλλ. γλώσσης. Τὸν βεβαίῳ, ὅτι οὗτοι
εἶνε ἀδύνατον νὰ συγκατήσωσι τὸν γέλωτα, ὅταν ἀ-
κούσωσι προφερομένην τὴν ὠραίαν, τὴν ἀρμονικὴν τῶν
γλῶσσαν κατὰ τὴν Ἑρασμακὴν προφορὰν ».

Τ. Σ. Πάτρας. — Εἰς τὴν « Ἐπετηρίδα τῶν Φιλοτέχνων »
θὰ εὑρετε τὰς εἰκόνας ὄλων σχεδὸν τῶν Ἑλλήνων καλλιτε-
χνῶν εἰς ἐξόχους φωτοτυπία· ὡς καὶ τὰ ὠραιότερα ἔργα των.
Ἀντίτυπα εὕρισκονται εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Συνδρομητῇ Ν. Ἐνταῦθα. — Καλύμματα χρυσόδετα
τῆς « Πινακοθήκης » εὕρισκονται μόνον εἰς τὰ γραφεῖα μας.
Ἄμα πρὶνθευθῆτε ἐν, δὲν ἔχετε ἢ νὰ δώσητε τὰ τεύχη εἰς
ἐνα βιβλιοδέτην καὶ με ἀμοιβὴν 50 λεπτῶν, θὰ ἔχετε τόμον
πολυτελῶς δεδεμένον.

Μεψιμοίρω. — Τὰ χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται.
Εἶνε ἀρχὴ γενικῶς παραδεξιμένη. Ἀλλοίμονον ἐὰν ἐφύλαττε
οιαδήποτε ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν ὅσα χειρόγραφα λαμβάνει...

Περίεργον. — Αὐτὸ δὲν ἤμπορεῖτε νὰ τὸ εἰπῆτε. Κληρο-
νομικότης εἰς τὴν ἰδιοφυίαν εἶνε τι σπάνιον. Ὁ μικρὸς υἱὸς
τοῦ Γύζη ἔχει μέγα τάλαντον πρὸς τὴν ζωγραφικὴν. Ὁ υἱὸς
τοῦ Ἰακωβίδου πρὸς τὴν μουσικὴν. Τὸ παράδειγμα αὐτὸ τῆς
ἀντιθέσεως δὲν σὰς πείθει ;

Καλλιτέχνη Ω. — Ἡ ἔκθεσις τοῦ Πανιωνίου συλλέγου
ἐν Σμύρνῃ θ' ἀνοίξῃ περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου. Τὸ ἔργον σας
θὰ σταλῇ.

Νησιώτη. Ἐνταῦθα. — Οὔτε ὁ πρῶτος μεταφραστικὸς
μαργαρίτης εἶνε αὐτός, οὔτε ὁ τελευταῖος Νεοσὸς λέγεται
κυρίως τὸ νεογνὸν τῆς ὀρνίθος. Τὸ τοῦ χοίρου, λέγεται δὲλ-
φας. Ὁ Ἀνατὸλ Φράνς ἀσφαλῶς θὰ γέλασεν, μανθάνων ὅτι
τὰ γουρουνάκια τοῦ μυθιστορηματοῦ του, ἕως νὰ ἔλθουν εἰς
τὴν Ἑλλάδα, ἔγιναν. . . κοτοπούλια !

Θεατρικογράφω Χ. — Εἰκόνας τῆς Ἰατρικῆς δύνασθε νὰ
εὑρετε πολλὰς εἰς τὸ « Théâtre » Νοεμβρίου τοῦ 1900, ἀρ. 45.

κ. Κ. Α. Ἐνταῦθα. — Ἀκατάλληλα τὰ ποιήματά σας.

ΤΟ «ΚΡΤΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ,,

ΕΡΓΟΝ Ν. ΓΥΖΗ

ΦΩΤΟΤΥΠΙΑ ΕΙΣ ΜΕΓΑ ΣΧΗΜΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,,

Πωλεῖται ἀντὶ 3 δραχ.